

Ik ben
HASSE D.D.

Els Hoebrechts & Jamina Van Maele

—HORIZON—

Dit boek gaat over een meisje, Hasse D.D.

Wat die D.D. betekent, dat kom je nog wel te weten.

Er zijn veel kinderen en ook grote mensen die D.D. zijn, maar er zijn er evenveel die het nog moeten worden. En toch kan iedereen, met een beetje moeite, leren een D.D. te zijn. Dat loopt niet altijd van een leien dakje. Het gaat met vallen en opstaan. En vooral: om een D.D. te worden krijg je maar af en toe wat hulp. Enkel als je het heel hard nodig hebt. En als je het heel hard wenst. Hard genoeg...

Hasse D.D. houdt van dansen. En van Poppemie. Al denkt ze soms dat tien jaar al wat te oud is voor een pop. Verder heeft Hasse D.D. een heel gewoon gezin. Mama, papa en kleine broer. Dat vindt ze he-le-maal niet bijzonder. Op school kent ze kinderen met pluszussen, plusbroers, plusmama's en pluspapa's, twee plekken om te wonen, plusgrootouders, paarden of boerderijdieren en de hele mikmak. Dat lijkt haar veel spannender.

Benieuwd naar Hasse D.D.?

Sla de bladzijde dan maar om!

Dit is Hasse. Hasse D.D.

Maar haar ouders noemen haar Pruimpje. Of Hassewieter.
Of ook: Hakseltje.

Haar kleine broer heet Finn. Hij heeft nog geen bijnaam.
Misschien is hij nog te klein voor een bijnaam. Soms zegt
mama 'liefje' tegen Finn. Papa zegt soms 'kereltje'. Maar
een echte bijnaam is dat niet. Misschien moet Hasse er
een bedenken.

Waar Hasse woont? In de stad. Ze vindt haar huis best gezellig. Het is een smal en hoog huis en het lijkt een beetje scheef te staan, alsof het gaat omvallen. Gelukkig staat het gekneld tussen twee andere huizen. Hasse denkt dat het al een heel oud huis is, want het kraakt. Als ze de trappen op loopt, hoort ze dat.

KRAK
KRAK
KRAK

Hasses papa werkt voor de krant en zit ALTIJD aan de computer, helemaal boven in huis. Hasses mama geeft les aan de muziekschool en speelt cello in een orkest. Dat vindt Hasse best speciaal. Als mama thuis oefent, hoort Hasse de trappen niet kraken. Dan hoort ze muziek.

do **sol** la fa

Wie Hasse het allerleukste vindt, is haar kat. Hij heet Tijger en is het liefst van al buiten. Een stadskat die graag op stap gaat dus.

Miauw miauw.

DE WEEK VAN HASSE D.D.

Met vallen en opstaan

Vrijdag

Hasse is net thuis van school. Wat een stomme dag, denkt ze. Ze voelt aan haar gezicht. Het doet nog altijd pijn. Taha gooide er een harde bal tegen. En Alice van de andere klas stond er met haar vriendinnen om te lachen. Alice, haar dansmaatje, wie had dat nu gedacht? Hasse ploft in de sofa en zet de tv aan. Gelukkig is er een programma bezig over dans. Hasse is meteen een en al oog en oor.

‘Wil je even op je broer letten?’ vraagt mama. ‘Ik moet mijn andere rugzak gaan halen op zolder.’

Hasse knikt van ja, maar denkt nee. Ze zet de televisie op pauze, want als ze op Finn moet letten, dan kan ze niet geconcentreerd kijken. Terwijl mama naar boven gaat, denkt ze plots aan Poppemie.

Eigenlijk wilde ze een zusje. Maar omdat er geen zusje kwam, beeldde ze zich in dat ze een zusje had. Poppemie werd dat denkbeeldige zusje. Hasse sleurde haar pop overal mee naartoe. Met Poppemie klom ze in het boomhuis in de tuin, woonde ze in een tent en reisde ze de wereld rond. In haar hoofd was het net echt. Maar dat werkt nu niet meer. Een pop is een pop. En een broer is een broer.

BAM!

Daar gaat Finn, hij valt op de grond. En meteen volgt zijn geschreeuw. Tranen met tuiten. Hasse loopt naar hem toe. 'Pijn', snikt Finn en wijst naar zijn knie. Hasse geeft er gauw een kusje op. 'Pijn weg', zegt ze. 'Pijn weg', zegt Finn haar na.

Even later is mama weer beneden. Ze ziet dat Finn gehuild heeft. 'Wat is er gebeurd?' vraagt ze. 'Finn is gevallen.' 'Heb je wel goed op hem gelet?' vraagt mama. 'Ja!' zegt Hasse. 'Natuurlijk! Ik kan er toch niets aan doen dat hij omvalt...'

Mama wrijft over Finns hoofd. Maar die is zijn valpartij al lang vergeten.